

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Congresul naționalităților.

(3) Cooperarea partidului național român cu Slovacia și Sârbii începe a lua trup.

Nu-i ceva nou în viața poporului nostru această cooperare; atât în revoluția dela 1848, cât și imediat după dînsa, atât sub Austriaci cât și sub Ungurii privilegiu de forma dualistică a imperiului, noi am luptat alături de când cu unii, când cu alții. Așadar o se ne vedem numai pe un teren de luptă comună!

Mai ales în timpul din urmă s'a stăruit cu destul succes asupra acestei acțiuni mai mari, mai întinse: situația grea, ce din zi în zi se mai agravează, trebuia să impună conducătorilor noștri idea, că o cooperare cu toate naționalitățile nemaghiare devine indispensabilă.

La 1893 se zicea prin urmare în punctul 6 al concluserilor conferinței naționale ținute în Iulie:

„Conferența în conformitate cu enunțările sale anterioare, își exprimă dorința de a conlucra, pe baza programului partidului național, cu popoarele nemaghiare din statul ungar și auto-rizează comitetul central a continua cu pertractările inițiate în această direcție.”

Conferența națională lua atunci în-tăia-oară cunoștință despre demersurile deja făcute în această privire de comitetul național, azi întemnițat și exilat.

Tocmai la șese luni după prima consfătuire a reprezentanților naționalităților ținută la Viena, comitetul raporta despre ce a făcut și din nou primia din partea conferinței însărcinarea să continueze cu stăruire lucrarea începută.

După alte patru luni acelaș comitet național a avut privilegiu să țină a doua conferință cu oamenii de încredere ai Sârbilor și Slovacilor. Era acum spre sfîrșitul anului 1893 și până acum din parte-ne delegații comitetului național pentru aceste consfătuiri fuseseră domnii Dr. Ioan Rațiu, Iuliu Coroianu, Eugen Brote și Aurel C. Popovici. Acestia sînt deci, din partea noastră, cei dintăi fapți ai alianței.

În acest timp cad însă asupra-ne loviturile aspre date în procesul Replicei și Memorandului: unii se exilează pentru a-și salva libertatea de continuu acțiune, alții, cei mai mulți, intră în temnițe pentru a dovedi, că și temnițele nu-i pot mișca din credința în rolul ce-l au, ce li-se cuvine azi mai mult decît ori-cînd s'e-l aibă în desvoltarea noastră politică.

Dela acești oameni se derivă deci și idea de a intra în alianța naționalităților; încercarea ce se va face este o continuare a lucrării lor și — toți Românii sinceri vor fi mulțumitori celor- ce o fac, celor-ce astfel continuu lucrările.

Poporul român din nou s'a mai pronunțat în acest sens în adunarea națională din 28 Noemvrie 1894, unde în punctul 6 al rezoluției luate s'a cerut și mai hotărît „întrunirea congresului”, care, respectând programul național român, se alcătuească un „program comun” spre „binele și desvoltarea culturală, națională și politică a fiecărui popor”.

Abia acum aceste rezoluțiuni pot fi executate.

Și mirare nu poate fi, dacă atîta vreme a trebuit să treacă. Vina cade pe împingările, sub care trăim toate popoarele nemaghiare. Cu procese de presă și alte greutăți n'am avut doar numai noi să luptăm, în temnițe nu au intrat numai ai noștri oameni, ci și Sârbii și Slovacia au gustat din aceste daruri ale epocii „libertății” ungurești.

Dar' în fine, spiritele începură a se concentra și la Sârbii și la bravii Slovaci, la acestia mai ales foarte intensiv, asupra acestei idei. Și, dacă nu ne în-

șelăm, putem zice că o probă mai puternică de solidaritate între naționalitățile nemaghiare nu s'a dat cum se va da acum.

Lucrările, pe care congresul va avea să le facă sînt de o mare seriozitate. În mijlocul potopului, cu care se revărsă asupra-ne curentul de maghiarizare spriguit de guverne și de legislațiunea maghiară, se va auzi glasul voinței noastre, a naționalităților, se vor auzi ce și câte condiții ținem noi, că sînt necesare pentru susținerea vieții noastre naționale și pentru revenirea liniștei și păcii în sinul patriei noastre. În această privință lucrările sînt bineșor înaintate; congresul se va găsi în fața unui material discutat de reprezentanții naționalităților în patru întruniri de importanță; acest material va servi de temelie pentru discuțiunea programului definitiv ce se va alcătui.

Nu anticipăm nimic din acest material; în curînd sperăm s'e-l cunoaștem foarte bine cu toții. Și cu toții vom căde atunci de acord, că lucrările făcute n'au fost nici ușoare, nici nepotrivite situației prin care trecem.

Pentru a duce la capăt aceste lucrări, bărbații de încredere ai partidului național și, credem, chiar și alții, care nu mai posed încrederea lui, vor fi chemați să iee parte la ele.

Nu ne îndoiim că ei vor ține s'e-și îplinească cu scumpătatea datorită națională de a contribui ca aceste lucrări să reușiască pe deplin, să fie reflexul cugețării politice și al intereselor întreg neamului nostru, să fie sigure de cea mai entusiastă primire din partea poporului.

După cît cunoaștem noi pe acei bărbați, care vor lucra precum și până acum au lucrat, noi nu ne îndoiim de succesul acesta!

Contra Ungurilor. Sub titlul „Argumente maghiare”, ziarul „L'Estafette” dela 20 Iulie publică un articol, în care se ocupă cu deosebire de misiunea în străinătate a agenților Pázmándy Dénes și Ováry Lipót. În articol se arată, cum zadarnic agenții maghiari caută să ascundă Europei adevărata stare de lucruri de-aici: azi lumea cultă întreagă știe despre toate ce regimul unguresc a făcut pentru nimicirea naționalităților, în-deosebi știe despre violențele îndreptate în contra Românilor, violențe dintre care citează vandalismul dela Turda și procesul Memorandului, despre care zice, că a fost „un scandal justițiar”.

M. S. Monarhul nostru, după-cum se telegrafează din Londra, este așteptat pe la sfîrșitul lunei August în Engiltera. Cu acest privilegiu i-se va conferi dreptul de cetățean în City din Londra.

Ungurii și presa franceză.

Primum următoarele:

Brașov, 6/18 Iulie.

Ați văzut cît de mare e bucuria foilor maghiare, cînd au și ele câte-odată ocaziune a relata, că oamenii lor, precum generalul Thür, Pázmándy sau Ováry scriu articoli în foi franceze în interesul maghiarismului. O dovadă s'a dat și acum, zilele trecute, de „Pesti Napló” și altele din incidentul articolului lui Ováry, despre care s'a luat notiță și la „Tribuna” de Joi.

Și veți fi observat, că acești „patrioți” își depun ideile lor toți, totdeauna, în ziarul „L'Epoque” din Paris.

S'e vă spun acum ceva, ce am aflat azi dela un amic, care a sosit din Paris, unde a trăit mai mult timp, și știe bine toate relațiunile și referințele ziarelor franceze și cunoaște exact măsura de greutate și de importanță a acestora, — pentru-că s'e vezi importanța celor-ce se scriu de Ováry et comp.

Ziarul francez „L'Epoque” e organul unei societăți mici, franco-italiene, cu

vre-o 250 membri, în care fac parte și Thür și Ováry. Acest ziar se tipărește cînd se poate în vre-o 300 de exemplare, și cînd nu mai are din ce și cu ce — odihnește pe un timp, și apoi ear' mai începe. Se împarte între membrii societății. În alt loc nu-l afli nicăiri și nu se cetește de nime. Nici la redacțiunii nu-i dai de urmă.

Importanța acestei foi e zero; și cînd ai avé s'e o judeci din punctul de vedere internațional, ce l-ar avé în Franția, devine ridicolă. Dacă s'ar grupa, zice amicul meu, ziarele franceze în 30 clase, „L'Epoque” și-ar afla locul în clasa a 30-a.

E clar deci, că exprimându-și foile jidano-maghiare bucuria lor, basându-se pe articolii publicați în „L'Epoque”, se înșală pe sine, fac bucuria nebunului. Poftescă! Dar' fi putem întreba: pentru-ce nu se scrie în foi ca: „Le Temps”, „Le Journal des Debats”, „L'Indépendance Belge”, „La Justice”, „Le Figaro”, „Le Gaulois”, „Echo de Paris”, „Le Martin”, „L'Eclair”.

Dela Vaț.

(Coresp. particulară a „Tribunei”).

Vaț, 21 Iulie 1895.

De timp îndelungat ziarele noastre nu ne prea dau știri despre starea scumpilor martiri, cari zac de un an de zile în închisori, victime ale convingerilor lor politice naționale.

S'ar păre, că națiunea, pentru care s'au sacrificat i-a uitat cu totul, sau că starea lor din toate punctele de vedere este multumitoare, că sînt tratați admirabil de bine și noi nu am avé motive a ne plînge și a face svon în lume înzadar, exagerând sau falsificând numai adevărul.

Grozavă disiluzie ar fi în toate cele admise mai sus. Causa tăcerii, este de natură a ne înspăimînta, a ne pune pe gânduri serioase și a ne forța să strigăm de durere, ca s'e audă lumea întreagă și s'e știe toți, că victimele șovinismului maghiar, deși judecați la o osîndă îndelungată, dar' relativ mai ușor de suportat, după-cum ar trebui să fie regimul în închisorile de stat, într'ascuță sînt însă condamnați a-și sdruncina sănătatea pentru vecie, a deveni neomeni, incapabili de ori-ce muncă și a se stinge încetul cu încetul dar' sigur.

În conformitate cu noul regulament intrat în vigoare dela 1 Aprilie, condamnaților li-s'au retras și micile favoruri de a-și vedea familiile mai multe ore pe zi, reducîndu-se timpul de vizită la 2 ore, una înainte și alta după masă; li-s'a interzis a pute primi vizitatori, excepționându-se numai rudeniile cele mai apropiate, cărora încă rar de tot cu dificultăți enorme și pentru durată foarte scurtă li-se permite a-i visita, trebuind să dovedească cu acte dela preoți, că sînt rudeni cu condamnații și au fost casuri, că intrînd toate condițiunile, nu li-s'a dat voie s'e-i cerceteze, pretinzînd directorul temniței să vorbească ungurește, ear' în alte casuri li-a dat voie s'e-i viziteze numai o jumătate de oră; corespondențele ce primesc, sînt controlate sever, dacă conțin ceva, ce nu convine directorului nu se predau adresatului, condamnații sînt obligați a corespundea numai în limba ungurească; li-s'a redus timpul de plimbare la zi la 2 ore și și acela toți deodată într'o mică curte, în care sînt câteva planșii, li-s'a interzis a lua masa în comun, ear' culmea tuturor miseriilor e edificul nou, în care au fost transportați dela 4 Iulie c. — o locuință, care va deveni un mormînt sigur, după-cum voi proba în cele următoare:

Noul edificiu botezat „allami fogház” e zidit imediat deasupra malului Dunării pe un teren peziș și strîmt, încungurîat de ziduri arișe. Ca motiv de orbire și inducere în eroare a vizitatorilor, norocoși a vedé pe condamnați, curtea, deși mică, dar' la prima impresie prezentă un aspect plăcut, asemenea se prezentă și așa numita „sala de primire”, care tot ar mai fi, dacă ar fi mai spațioasă. Celulele lor însă sînt niște adevărate sute-gane, umede, de un miros greu și sufocant, ceea-ce se probează din exteriorul palid, apăsător și neliniște, zugrăvite în mod demn de compătimit pe fețele lor și apar și din mișcările și vorbele lor. Toate celulele sînt spre

curte, în perețele din fund este câte un closet; ferestri în acest părete nu sînt, căci de o parte sînt grajdurile de vecini, ear' de alta zace în complet pămînt din cauza terenului cufundat. Zidurile menite pentru locuințe, atât din cauza vecinătății grajdurilor, a closetelor și a apropierii Dunării, cît și din cauza materialului compus din cărămizi ne-arse și a edificării forțate, — căci s'a început zidirea aceasta toamna și s'a continuat cu mare grabă și în timpul iernii, — sînt umede, care va produce efectele ei desastroase, încuibîndu-se în organismul condamnaților siliți a-și trece viața cu ea și în ea. Pentru a împedeca ivirea umezelii la suprafața zidului, înțeleapta comisiune de edificat a uns zidul cu păcură, ear' peste aceasta astă-primăvară a aplicat tencueală, pentru uscarea cărora în primăvară 2 luni de zile au încălzit odaile cu cărbuni de peatră. Din această procedură a urmat, că camerele de locuințe ale condamnaților constau nu din un șir uscat, ci din unul plin de umezeală, saturat cu miasme de gunoii, păcură și cărbuni de peatră, pe cari le exalează, cu cari se umplu micile celule și cari sînt forțați a le respira sërmanii ocași, căci nici în ocne nu poate fi mai rău.

Fiecare celulă e de 4 metri de lungă, 3 metri de lată și astfel construită, încât fereastra și ușa sînt în perețele, ce e spre un coridor îngust spre curte, închis de toate părțile cu geamuri de sticlă fixe. În chipul acesta aerisarea celulelor e absolut imposibilă. Acest fapt a fost observat și de o comisiune însărcinată cu primirea localului, care a voit a ajuta aerisarea, făcînd o mică gaură botezată „ventilator” în tavanul fiecărei celule. Podul întregului edificiu însă e închis hermetice, ca nu cumva vre-un delicuent să poată evada ear' poreclita ventilație devine o adevărată ironie. Între celule la un loc e așezat closetul în coridorul fără antișambă, și din acela conduce un canal primitiv dealungul coridorului și prin curte afară.

Numai cel-ce petrece cît de puțin între aceste ziduri poate înțelege și simți infecția, ce se produce în aceste spelunci. Și în această infecție sînt forțați a petrece condamnații noștri zilnic 22 ore, căci, după-cum am amintit mai sus, numai 2 ore pe zi au voie a se plimba prin curte.

Nu se va mira nimeni deci, dacă între astfel de împingurări și numai câteva zile de petrecere în acest local se resimt în mod vădit de întemnițări prin indispoziții trupesti și sufletești, prin dureri de cap, respirație grea și înfundată, lipsă de apetit, vomat, insomnie etc. etc., cari toate apar întipărite și pe fața lor veștejită și bolnăvicioasă.

Nu e destul, că iubiții noștri întemnițați sînt supuși la acest tratament barbar, mai inferior celui din Siberia, dar' dl director își mai răsună și asupra familiilor acestora, făcîndu-le fel și fel de șicane. Astfel doamnele condamnaților trebuie să meargă în fiecare zi la director cu copii lor pentru bilet de intrare. Fix la 11 cîsurile înainte de amiază și la 4 după amiază, trebuie să fie la ușa temniței, căci dacă întîrzie cu câteva minute, nu are voie să intre, dacă însă merg cu câteva minute mai înainte de ora fixă, chiar de ar ploua, nu li-se deschide și trebuie să aștepte. Pe o strîmtă cărărușă, ce conduce până la ușa salei de primire, trebuie să meargă în rînd câte una și apoi intră în sala puțin spațioasă, în care sînt 4 mese și câteva scaune, și seamănă perfect cu o sală de așteptare de clasa a III-a dela gări, numai cît și aceste sînt mai spațioase. În această sală trebuie să rămînă cu toții: condamnații, soțiile, fiii acestora precum și cei-ce pot primi permisiune de a-i visita timp de o oră. Copiii lor li-e permis să ese nici în coridor și cînd zici unui copil de 2 ani: „Biblică, de ce nu ești afară?” îți răspunde: „nu e permis”, astfel că și în sërmanii copii s'a infiltrat conștiința persecuțiunii părinților lor. Lîngă ușa în sala de primire stă un păzitor al închisorii, ca nu cumva să se poată da sau primi ceva din afară sau dela condamnați. La 12 ore și la 5 fix numai vezi ridicîndu-se păzitorul și te anunță, că timpul de vizită a trecut și trebuie imediat să pleci. La poarta ce conduce afară stă un alt păzitor, care și-o deschide și de cumva o deschide mai larg decît poate încăpe o singură persoană deodată, celalalt păzitor îl înjură și nu o deschide așa de tare, ca nu cumva condamnații să

mai vadă pe cei ce i-au vizitat, sau ceva de afară.

Resultatul final al petrecerii mai îndelungate și a iernii viitoare într'aceste locașuri — durere — e ușor de ghicit.

Prin acest tratament și prin internarea condamnaților în această locuință, guvernul comite față de oamenii noștri un lucru laș și murdar, arătînd lumii civilizate, acum în ajunul mult trimbițatului milleniu, că natura sêlbatică fioroasă și barbară nici într'o mie de ani nu s'a perdut cu tot lustrul, ce se încearcă a-l da.

Lipsiți de ori-ce ajutor și remediu de drept, isoiați de toată lumea binevoitoare, secestrați de a mai veni în contact cu cineva căruia s'e-i spună păsurile și suferințele, ce îndură, stau și se sfîrșesc frații, soții și părinții noștri, jertfe ale orbului șovinism.

Căletoresc

Lupta în comitate.

I.

(3) Promisesem a publica pe rînd numele membrilor români din adunările comitatense.

Începem azi cu comitatul Brașovului.

Ei sînt:

Dușoiu Ioan, comerciant.
Dr. Murășian Aurel, rector.Steriu Constantin, privatier.
Dr. Nemeș Petru, notar public.
Pușcariu Iosif, avocat.
Demian Simion, avocat.
Popp G. B., comerciant.
Sotir Constantin, proprietar.

Aceștea sînt membrii viriliști. Între viriliștii suplenți găsim pe domnii:

Popovici Vasile, măsar.
Buntou Andreiu, comerciant.
Lupan Andreiu, măcelar.Membrii aleși sînt următorii:
Străvoiu Nicolae, avocat.
Roman Ludovic, căpitan în pensie.Sorescu Octavian, avocat.
Stinghe Ioan, cărcîmar.
Voina Vasile, protopop onorar.
Lengher Ioan, avocat.
Dr. Baulescu George, medic.
Bobancu Stefan, redactor.
Petrescu Nicolae, cassar.
Popea Victor, preot.
Verzea Alexe, preot.

Din lista aceasta numai doi membri sînt puși în imposibilitate de a-și exercita mandatul. Aceștea sînt domnii Lengher, care de present trăește în Arad, nu în Brașov și dl Bobancu, care este dus în România, unde el este profesor.

Rămîn așadar douăzeci de membri, dintre care pe unii ocupațiunile lor pot s'e-i impedece une-ori de a-și face datoria. De pildă comercianții pot avé adese-ori afaceri proprii, unde sînt reclamați. Pentru aceea este absolut necesar ca cel puțin lista celor aleși să fie totdeauna formată astfel, încât membrii ei să fie totdeauna la post. Afară de aceea recomandăm ținerea în evidență a lucrărilor fiecărui membru!

Revista politică.

(Bulgaria). În ziarele austro-ungare și germane tot apar încă mereu sumedenie de amănunte despre scenele întemnițării pe privilegiul înmormîntării lui Stambulov, și aproape toate sînt interesante.

Așa spre pildă, în privința știrii despre un tren cu oaspeți din Austro-Ungaria, ce erau se sosească la înmormîntare, corespondenții din Sofia al ziarului „Wiener Allg. Zeitung” scrie, că fostul ministru și regent velov încă în ajunul zilei de înmormîntare demonstrații antimaghiare în oraș svonul, — zice cor- au s'e sosească studenți rușofili cutrierau sear

Interpret: „Pereat!“ și „Dolu Maghiari!“ (Jos cu Maghiarii!) Karavelov a ținut o vorbire, în care a vorbit despre insulta ce se aduce Bulgariei prin Jidano-Maghiari și provoacă mulțimea, a scutură stăpânirea străină în Bulgaria... Studenții așteptau la gară sosirea Ungurilor, spre a sfâșia cununa și a insulta pe aducători. Guvernul și poliția știau despre acest plan; cu toate acestea însă nu s'a luat nici o dispoziție pentru a împiedica insultarea Ungurilor... „Patrioții bulgari simțesc, adaugă corespondentul, că ținutul stat bulgar este în pericol, de a fi cucerit de Rusia. Era de lipsă — spun — a adresa un apel către Europa, ear' mai ales către Austro-Ungaria, se-i vină întru ajutor Bulgariei, pentru a scăpa de peire. Rusofili fac tot posibilul, zice, a așta poporul mai ales contra Maghiarilor“...

Intr'aceia toți reprezentanții diplomați au interpret pe lângă guvernul bulgar o protestare energică din cauza lipsei de ocrotire, pe care au simțit-o cu doamnele lor, cu ocaziunea înmormântării. „Fremdenblatt“ aduce mai multe amănunte în privința aceasta. Viceconsulul sârbesc și român, precum am amintit și ieri, au fost trântiți la pământ și călcați în picioare; soților lor și soției reprezentanților francez au fost rupte umbrelutele. Comisarul turcesc a luat-o la fugă, temându-se de a pute slugi drept ținută cu fezul sau. Viceconsulul austro-ungar din Filipopol a căpătat pe cap o lovitură cu un baston, căzu jos și-și perdă simțurile. Trezindu-se, se văzu transportat în clubul „Union“. Consulul grecesc deasemenea a căpătat câteva lovituri pe cap, ear' palaria i-a fost ruptă. Soția viceconsulului român a fost amenințată cu un baston ridicat asupra-i; un servitor al consulatului austro-ungar a împedecat ca să nu o atingă lovitura plănuită. Reprezentantul englez a fost rănit la picior.

Guvernul a prevenit pe reprezentanții străini să se păzească bine, căci li-se poate futulăta ceva rău. Diferite consulate stau sub pază de gendarmi.

Pe când acestea se petrec în Sofia, prințul Ferdinand anunță prin corespondenții ce mișcarea în Karlsbad, că va sta acolo „până la isprăvirea curei“, deoarece, „după judecata guvernului bulgar, accentuată special și prințului, nu există nici cauză, nici necesitatea să se întoarcă grabnic acasă“. Din contra miniștrii sunt de părere, că „o reîntoarcere neașteptată a prințului la Sofia ar fi trebuit să înfățișeze stările din Bulgaria înaintea Europei ca sguđuite sau cu deservire în descompunere, prin ceea ce s'ar fi produs numai o idee falsă, necorespunzătoare adevăratei stări a lucrurilor“.

Cătră corespondentul ziarului berlinez „Kleines Journal“, ministrul-president bulgar Stoilov s'a exprimat între altele în următorul mod:

„Eu nu-mi ascund reaua dispoziție adăncă în popor, produsă prin aceea, că multe cercuri se temeau, că prin mergerea deputației la Petersburg Bulgaria va fi predată Rusiei. Bănueala aceasta nu e întemeiată.“

„Înainte de a pleca, am declarat membrilor deputației, că vreau să restabilesc relații normale cu Rusia, dar' că sunt chestiuni, în privința cărora ori-ce guvern bulgar trebuie să fie intransigent. Cedarea de porturi maritime în Marea-Neagră este tot atât de exclusă, ca și permișunea de a intra ofițeri rușești în armata bulgară sau în administrație.“

Și alegerea prințului este curat afacerea poporului bulgar. Ori-ce amestec al Rusiei în această chestiune ar însemna nesocotirea independenței bulgare, care trebuie să rămână neatinsă. Dacă aceste lucruri nu îndestul se Rusia, vom mai ave nițică răbdare“.

La sfârșit dl Stoilov a negat, că între guvernul bulgar și deputație ar exista divergențe de vederi; el speră, zice, că deputația i-a îndeplinit pe deplin misiunea: de a lumina pe Ruși în privința Bulgariei.

Din altă parte, același corespondent a avut o convorbire cu un om de stat bulgar din suita prințului Ferdinand în Karlsbad. Acesta îi spuse, că „rusofilișmul în Bulgaria, suprimat de Stambulov prin toate mijloacele, nu se poate opri și că prințul, care el însuși nu simpatizează cu acest curent, trebuie să țină cont de el sau să plece“. Prințul ar fi chibzuit asupra abdicării deja mai nainte, dar' prin influențe din străinătate a fost silit să stea locului. Numai acum de curând ar fi zis: „Dacă azi abdic și părăsesc Bulgaria, în timp de patru săptămâni va fi aici instalat un guvern rusesc și stăm cu toții la începutul unui răboiu european“.

Omul de stat bulgar a mai zis corespondentului, că „nepăsarea poporului bulgar arătă față cu moartea lui Stambulov, nepăsare ce atât de stranie se pare Europei, este caracteristică pentru situația actuală a Bulgariei. Stambulov într'adevăr a fost cel mai urgisit om în Bulgaria din cauza fărâdelegilor sale; că n'a fost omorât pe când era încă ministru, cauza este că întotdeauna se încununa de o gardă specială de corp și că în casa lui totdeauna se aflau, zi și noapte, 12 gendarmi înarmați“.

Privitor la doamna Stambulov trebuie să spunem, că ea este Româncă, născută în Caracal (Județul Romanai), unde tatăl d-sale și azi este arhiepiscop al moșiei dlui Poroincanu. După căderea dela putere, tatăl d-nei Stambulov a chemat la sine pe ginerele său. Acesta i-a răspuns însă, că trebuie să rămână în țeară, se-și facă până în capăt datoria, să vegheze la toate uneltirile rusești, și cât poate, să le combată. Mai în urmă, când a văzut că viața îi e în primejdie și că însuși prințul Ferdinand face tovarășie cu dușmanii lui de moarte, Stambulov a vrut să meargă în România. N'a putut însă, căci nu i-s'a dat pasport. Ea de ce d-na Stambulov este atât de indignată pe prințul Ferdinand și de ce în Bulgaria aderenții lui Stambulov îl numesc asasin.

(Chestiunea macedoneană). Deodată eară începe flacăra răsărării se sară de sub cenușa șiretlicurilor diplomatice; deodată earăși vin știri din mai multe părți, spunând că „bandele de tâlhari“ încep a neliști pacea Europei, tocmai acum când fiecare are drept să stea în odihnă, în vilegiatură, se-și reparaze forțele corpului și minții mistuite prin munca din iarnă și primăvară.

„Frankfurter Zeitung“ anunță din Sofia: Știrile venite dela comandantul graniței spun, că ținutul turcesc de pe graniță, începând dela Küstendil până la 50 kilometri în lăuntru Macedonia e răsculat. Numărul răsculaților se urcă la 1500. Posturile de graniță turcești s'au retras. Se confirmă știrea,

că răsculații au prins o companie turcească și 2 tunuri.

Altă telegramă (particulară) din Sofia spune că două bande (de tâlhari) au avut la 17 și 18 Iulie încaierări cu trupele turcești și au rămas biruitoare. Bandele sau retras înspre munții Perim, unde se pare că se pregătește o luptă decisivă.

Ministrul de interne bulgar a căpătat și el o depeșă, după care doi soldați bulgari, ce ținneau patrulă la graniță, pe teritoriul bulgar, lângă Dogareț în ținutul Küstendil, au fost atacați de un detașament turcesc de 30 oameni. Unul din soldații bulgari a fost împușcat, altul a căpătat două răni la picior.

Din Constantinopol vine o depeșă oficială, spunând că după informațiile venite dela guvernul general din Salonichi, Sâmbătă, la 20 Iulie, o bandă de 100 oameni înarmată a năvălit pe teritoriul turcesc lângă Djuman. Banda ar fi adus și dinamit și i-ar fi și întrebunțat.

De altfel însă telegrama turcesc tăgăduiește tot; ear' comisarul turcesc în Sofia, tăgăduind și el știrile despre mișcare, are de obicei a zice: „cel puțin într'această formă nu“ (adece sunt adevărate știrile). Sublima (Poarta) se bizue că are destule trupe în Macedonia, anume: în ținuturile Ueskueb, Istib, Strumița, Melnik și Nevrokop „stau gata“ 18 batalioane de infanterie, „destulă“ artilerie și cavalerie, ear' pe deasupra încă vre-o 600 gendarmi. Poziția militară turcească așadar, serie Sublima (Poarta) este destul de tare, chiar dacă n'ar fi chemați la arme rediții (trupe neregulate).

Aferim!

Din protopresbiteratul Mehadiiei.

Iunie 1895.

Impresii după ședințele sinoadelor eparchiale și ale congresului. — Glumă? Păcălitură? s'au trist adevăr cu vitoarea soarte a protopresbiteratului Mehadiiei??

Desbaterile și hotărârile sinoadelor noastre eparchiale din Caransebeș și Arad, în impregiurările de față, ni-au produs încătră o mângăiere sufletească, cele ale sinodului archidiecean însă, privitoare la ținuta martirilor nostri au produs în sufletul nostru o impresiune prea zdrobitoare, când vedem, că chiar corporațiunile noastre mai înalte bisericești iau un demers paralel cu contrarii nostri politici față de acei bărbați, cari pentru apărarea și revendicarea drepturilor noastre rapite, și-au jertfit liniștea lor și a familiei, s'au lipsit de dulcea libertate și cu o abnegațiune de fer au suferit și sufer martiriul în celulele muced de la Vă și Seghedin, alături cu criminalii ordinari.

După acestea vine ear' nefericitul vot din Casa Magnaților, urmează ear' congresul dela care așteptam ceva... durere însă, căci membrii acestuia ca-și-când n'ar fi fost aleși și trimiși din sinul națiunii. (onoare excepțiilor!) Toate acestea aparițiuni regretabile au pus și pune pe gânduri pe ori-cine; și fiecare Român de cinst și omenie, iubitor de patrie limbă și națiune își pune cu îngrijire întrebarea: Oare, Doamne, cum stăm??

Tot atâtă îngrijire a insuflat și insuflă în inima clerului și credincioșilor soarta viitoare a acestui protopopiat. Știut este, că avem de protopresbiter pe dl Mihail Popoviciu, pe acest bărbat, care destule dovezi a dat și a

incărunțit întru apărarea drepturilor națiunii și bisericii noastre, pentru cari însușiri nobile atât clerul cât și poporul i-a cinstit la diferite ocazii încredere și alipire, convingându-se despre statornicia de Român, precum și despre capabilitatea și seriozitatea cu care a reprezentat și reprezintă, a condus și conduce destinele tractului protopresbiterat al Mehadiiei.

Se svonește însă mai de mult, că acest protopresbiter binemeritat a abzis sau, că are să abdică, spre a i-se face loc capelanului din Prigor, Toșa Câmpian, ale cărui însușiri în general cunoscute, numai a preot nu miroasă, ci a unui Reisender umblând în călătorii cu probe de rachiuri vechi almagene, „din propriile grădini“ după-cum a publicat și într'unele jurnale.

Că posedă rachiuri vechi din 1869 și din propriile grădini, aceasta poate să o creadă ori-cine, care voește, nouă însă, cari stătem aproape de Valea-Almașului, precum chiar și Almăjenii, cari îi cunoaștem mai de aproape grădinile de pruni, ne vine a bufni de ris, când cetim anunțul publicat.

Sunt alți în Almaș, și chiar în Prigor cu alte grădini proprii de pruni; dar' sunt cu mult mai moderați, decât să publice astfel de bazaconii...

Nu de mult acest popiț ajungând în Caransebeș din voiagiuriile ce le întreprinde, a depeșat de acolo în Bozovici, că este numit de protopop al Mehadiiei.

În urma acestei depeșe s'au adunat șovinistiții din Bozovici, câțiva la număr, și au început a goli la păhare în sănătatea noului protopop.

Astfel a străbătut vestea, că popa Toșa, supranumit „mîncinos“, a devenit protopopul Mehadiiei, și chiar feliștări dela persoane serioase le-a primit bucuros.

Mai înainte de aceasta s'a recomandat în călătoriile sale, la persoane necunoscute, ca protopop al Bozoviciului; brăul roșu îl ține rezervat!

Dacă acestea s'ar realiza, atunci amarnică soartă și blăstăm lui Dumnezeu ar fi pe capul acestui protopopiat, când este știut, că pentru acest individ preoția este privită numai ca o titlă laterală, fiind în continuu în călătorii cu probe de rachiuri din 1869(?) din propriile grădini(?) și când este cunoscut, că stănd în parohie, funcționează ca m. k. postmaster; când este cunoscut, că la județul din Bozovici a depus jurământul în limba maghiară într'un proces avut, refuzând ca și popa Ellek din Bocșa, de a se folosi de limba maicii, scandalisându-se prin aceasta înaintea oamenilor înștiți: uul ca acesta să devină protopop??

În privința aceasta conțăm cu totadinsul și fără îndoială pe înțelepciunea părintească a venerabilului consistor diecesan din Caransebeș.

De altmintearea noi din parte-ne am dorit să fie glumă sau păcălitură; nici decum însă trist adevăr sau alte semne...

Un protopresbiterian.

CRONICĂ

Sibiu, 24 Iulie n.

Un scandalos cas de prigonire. „Dreptății“ i-se scrie din Orăștie: În comuna Jibot (comitatul Hunedoarei) veniau

țeranii dela lucrul de câmp acasă și precu e obiceiul lor, au compus un steag din năfrâmi femeiești, împodobindu-i marginile cu o petea tricoloră românească. Cu steag acesta și cu muzica au intrat în comună unul dintre ei a strigat: „se trădează naț românească!“ Nu l'a trebuit mai mult gendarmlor din comună; la moment s'au înarmat și au făcut asalt asupra „revoluționarilor“ periculoși, i-au lăntuit pe toți și cu steagul în frunte i-au transportat la tribunalul din Deva unde apoi au fost aruncați în închisoare. Astfel de brutalități gendarmerești se întîmplă adese-ori, dar' ceea-ce ne scandalizează mai mult, e, că judele de instrucțiune, de i-ar fi fost datorința, nu a luat îndată întorogitor, în urma căruia ar fi trebuit să elibereze, ci i-a trimis de-adreptul în ter niță.

De ale „Asociației“. Ca delegați la desparșământului Brașov al „Asociației transilvane“, pentru adunarea generală ce s' va ține la Blaj, — au fost aleși dnii: V. Onițiu și Dr. I. Blaga.

Miserii în Marmăția. Ploile torențiale, împreunate cu grindină din zilele trecute au nimicit recolta din 13 comune. Foile ungurești spun, că în urma acestor ploii apel au crescut tare și au inundat teritorii considerabile, nimicind holdele și alte sămănături.

Tot o scăpare din vedere? În numărul 149 al „Dreptății“ cetim într'o corespondență din Bania despre un examen „Știu copii, bată-i se-i bată, și ungurește le umbra gura ca moara. La provocarea mea că de ce sparge capul copiilor și cu limba ungurească, dl învățător 'mi-a răspuns, că așa prescrie legea școlară, și ca de glumă, că nici unui școlar încă nu i'a spart capul limba ungurească. „Mi-a mai zis dl învățător mie multe bune din cari m'a convins, că altele sînt relele d. caritate trebuie ferit capul copiilor lașilor nostri, dar' învățarea limbii ungurești în clasele și 4., în impregiurările de azi numai a le folosi poate“.

„Dreptatea“ nu a făcut nici o nota. Este însă necesar ca un astfel de oportunism să se fie combătut. Un învățător român nu are să facă decât atât, că legea îl silește! „Dreptatea“ va reveni, de sigur... și va fi mai atentă!

Școala românească din Hunedoara. Din Hunedoara ni-se împărtășește dureroasă știre, că în anul școlar expirat (94—95), atât școlarii de confesiunea gr-or. cât și cei de cea gr.-cat., au fost siliți să cereteze școala de stat de acolo, deoarece școala română într'acest an a fost închisă. Am dor să știm, zice corespondentul nostru, că și pe anul viitor școlar fi-vom earăși siliți a ne trimite copiii la școala maghiară de acolo, b. care, după-cum se poate vedea din programei dintr'acest an, binemeritul domn primar Dănilă funcționează ca curator? Ținutul în treg, vîzînd cu ochii, ni-se maghiarizează și noi n'avem nici un mijloc de rezistență. C. zice la aceasta dl protopop și dl preot din Hunedoara?

Cetitorilor nostri. Îndreptăm luarea aminte a cetitorilor nostri din comitatul Hunedoarei, Clujului și Maramureșului, asupra concursului literar, ce-l publicăm în foia acestui număr.

„Lumina“, organ eclesiastic și social ce a apărut în Giula, redigiat de dl D. Voniga, — după-cum ni-se scrie — va în cetă, respective se va transforma în organ politic-bisericesc.

„Asociația transilvană“ publică concurs pentru ocuparea unui post de învățător (învățătoare) ordinar și de învățătoare

fără răsunset, cu atât mai bogate roade va aduce acum, când și inteligența noastră de acolo se va fi pătruns de frumșeta și folosul acestei lucrări.

Ear' de marele și bogatul în România comitat al Hunedoarei, avem legate nădejdi mândre. Cărturărirea de aici nădăjdum că va da o probă strălucită despre viața sa, și ne va răspunde apelului cu un număr mare de monografii.

Comitatul Maramureșului, în fine, l'am lăsat în concurs, pentru a da un nou privilegiu inteligenței noastre bune din aceste părți prime duite, de a eși la iveală, a da semne de viață, și a dovedi că ține seamă de mersul românismului în alte părți, și ține pas cu el. Ne vom bucura din inimă și cu noi toți Românii, dacă multe vor fi acestea!

Terminal de trimiteri încoace a lucrurilor se pune: 1 Noemvrie stil vechi.

Fiecare lucrare e a se însoți de un plan închis (o cuvertă mică), cuprînzînd un bilc cu numele autorului, și pe plic scrisă titlul lucrării. Picurile se vor desface numai după judecarea tuturor lucrărilor și după-ce s' hotărît, care sînt a se premia.

Lucrările toate sînt a se trimite adresa: Redacția „Foi Poporului“ în Sibiu.

Sibiu, 11/23 Iulie 1895.

Din însărcinarea colegilor nostri:

Victor Tordășianu, I. Russu-Șiriani, T. L. Albini, Ladislau Dan, Ioan Moța, Elia Dopp.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Concurs literar.

— Pentru comitatul Hunedoarei, Clujului și Maramureșului. —

Încurajați de bunul sfârșit la care au ajuns cu concursul publicat pentru comitatul Sibiiului, tinerii români din Sibiu, au hotărît să meargă înainte cu publicarea de concurse pentru monografiile economice a comunelor.

Insemnătatea cea mare a lucrărilor de felul acesta, am arătat-o când am dat seamă de sfârșitul întâiului concurs („Foaia Poporului“ numărul 26 și „Tribuna“ numărul 130.), nu mai stăruim dar' asupra ei, crezînd că fiecui e cunoscută. Treceam repede la fapte mai departe și publicăm prin aceasta, un concurs nou, de astă-dată pentru cele mai bune monografii (descrieri) economice ale comunelor din comitatul Hunedoarei, Clujului și al Maramureșului.

Fiecare lucrare are să cuprindă monografia unei singure comune, putînd fi trimise, firește, despre o singură comună și mai multe lucrări.

Pentru fiecare comitat e un șir deosebit de 6 premii, și anume:

— de 25 coroane.

— de 15 coroane.

— de 10 coroane

„Foaia Popor.“ pe un an.

„Foaia Popor.“ pe un an.

„Foaia Popor.“ pe un an.

Despre ce e a se înțelege și cum a se urma la lucrarea unei monografii, înșirăm în câteva cuvinte aci, că ce așteptăm să cuprindă fiecare.

Ele se descrie amănunțit:

Cât pământ are azi comuna în întreg hotarul sau, și cât a avut mai nainte vreme, după cât își aduc bătrânii aminte, ori după-cum s'ar fi aflănd chiar documente?

Câtă parte din hotar o cuprind azi grădinile, și cât cuprindeau ele mai de mult, pe când familiile și casele vor fi fost mai puține? În grădini ce fel de poame se cultivă și în ce măsură? Pentru trebuințele casei numai ori și pentru negoț?

Casele oamenilor câte sînt, din ce material alcătuite, din câte camere de regulă alcătuite? Căți oameni locuiesc într'una? Zidirea școalei în ce stare e, de când făcută? Cu câte încăperi? Biserica este din vremuri vechi ori de curînd zidită? Cum, ce? Ținutul și progada în ce stare sînt și unde? Lângă biserică amîndouă? Cum e acum și cum era odinioară?

Descriind hotarul, se se spună: Cât dintr'nsul e azi arător și cum se ară: o lature numai, ori care unde poate? Cum e azi și cum era mai înainte? Care sînt numirile mai însemnate ale hotarului?

Punctului acesta din urmă se se deosebită însemnătatea, pentru-că reuniuni străine în fel și chip se sfoțtează a schimonosti numele de acum al hotărîrilor și munților, schimbându-le, și de aceea e bine ca noi să lăsăm urmașilor nostri dovezi despre cum s'au numit în zilele noastre felurile părți de hotare, ape și munți.

Ce fel de bucate se samănă, și care în ce cătăime? Pentru casă numai, ori și pentru vîndut? Ce se știe în privința aceasta privitor la trecut? Sînt un ori nu? Mai înainte erau ori ba? Cât fân se adună de pe hotar, câtă oțetă? Cât e locul de pășune?

Din acestea roade de tot felul alo cămpului, se hrănesc numai locuitorii și vitele lor, ori mai rămân și de vîndut? Cum e acum și cum era asta mai înainte?

Câte sînt pădurile? Cum se folosese ele azi și cum mai de mult? Sporesc ori scad?

Cât e locul neroditor azi pe hotar? Cât era mai înainte? Ce încearcă oamenii pentru a-l face și pe acesta roditor?

Cum stă treaba cu vitele? Câte și ce soiuri se țin în comună? Cu ce le hrănesc oamenii? Le păzește pe toate la un loc vâcar sîtose, ori fiecare își alegă copiii după ale sale? De când se scot la pășune în câmp și până când? E taur sîtose ori nu?

Sporesc ele în număr ori scad? Cum e azi, în toate privințele, și cum era mai de mult!

Trecînd la descrierea oamenilor, se va însemna: Căți locuiesc în sat? De ce nații și religii? Care sînt spițele, neamurile, mai mari prin încuscările lor? Care mai vechi? Cum e portul? Cu ce se ocupă oamenii? Căți neguțătoresc, cu ce, și de ce nație-s? Căți oameni învătăi au eșit din sinul comunei? Le păzește pe toate la un loc vâcar sîtose, ori fiecare își alegă copiii după ale sale? De când se scot la pășune în câmp și până când? E taur sîtose ori nu?

Sporesc ele în număr ori scad? Cum e azi, în toate privințele, și cum era mai de mult!

Trecînd la descrierea oamenilor, se va însemna: Căți locuiesc în sat? De ce nații și religii? Care sînt spițele, neamurile, mai mari prin încuscările lor? Care mai vechi? Cum e portul? Cu ce se ocupă oamenii? Căți neguțătoresc, cu ce, și de ce nație-s? Căți oameni învătăi au eșit din sinul comunei? Le păzește pe toate la un loc vâcar sîtose, ori fiecare își alegă copiii după ale sale? De când se scot la pășune în câmp și până când? E taur sîtose ori nu?

pentru lucrul de mână la școala civilă de fete a „Asociațiunii”. Posturile sunt de a se ocupa cu 1 Septembrie. Doritorii de a dobândi aceste posturi au să prezente: atestat de botez; document despre calificarea cerută prin legea statului, pentru ocuparea posturilor de învățători (învățătoare) ordinari la școala civilă; o arătate despre studiile pregătitoare și despre ocuparea de până acum; arătarea specialității, pentru care sunt pregătiți; cu deosebire: să dovedească că posedă perfect limba română și limba germană în vorbire și scriere. Cunoașterea și capabilitatea de a propune perfect limba germană, se consideră ca condiție absolută pentru conferirea acestui post. Ear' pentru învățătoare pentru lucrul de mână, se recere afară de cele 3 atestate dela început încă și producerea unui atestat în regulă despre cunoștința în teorie și praxă a lucrului de mână femeesc. Concursul se se prezente comitetului „Asociațiunii” în Sibiu până la 15 August n. a. c.

Învățătorul ordinar provisor va primi salar anual de 700 fl. și 150 fl. bani de cuartir, ear' învățătoarea provisorie va primi 400 fl. și întreaga întreținere în internat; devenind definitiv: învățătorul ordinar va primi salar anual de 900 fl. și 200 fl. bani de cuartir și tot la 5 ani de serviciu ate 100 fl. adaus cuincenual la salar; ear' învățătoarea ordinară definitivă va primi salar anual de 600 fl., întreaga întreținere în internat și cuincenual ca învățătoarii.

În fine învățătoarea pentru lucrul de mână, care încă are să propună până la 30 re pe septemână, are remunerațiune anuală de 300 fl. și întreaga întreținere în internat.

Concurs. Primim următoarele: Societatea „Transilvania” are vacante cu începere dela 1 Octomvrie 1895 trei stipendii de ate 800 lei anual. Din aceste trei stipendii două sunt menite pentru drept, unul la Cluj, altul în Budapesta, ear' al treilea pentru medicină în Budapesta. Sunt dmiși la concurs numai tinerii români din Austro-Ungaria. Doritorii de a obține vreunul dintre aceste stipendii, își pot adresa ererile în scris, către comitetul societății „Transilvania”, București, strada Labirint r. 68, cel mult până la 3/15 Septemvrie . c. însoțite de următoarele acte: 1. un certificat de botez; 2. certificat de bacalaureat (matritate); 3. certificat de paupertate; 4. n act în scris, prin care se obligă a se conforma cu dorița exprimată în art. 4 din statute. Cei-ce vor beneficia de ajutorul societății, după terminarea învățăturilor, se continue a-și aplica din partea locului cunoștințele câștigate și în fine stipendistul este obligat, la sfârșitul fiecărui an să probeze printr-un certificat din partea universității la care urmează, trecerea regulată a examenelor preterice de program. Neîndeplinirea acestei înatoriri ar trage după sine pierderea stipendului.

Mulțumită publică. Dl Andreiu Bér-an, președintele, și dl Nicolae Sânzian, secretarul comitetului parochial din Hațeg, e trimis o scrisoare, din care extragem: anodul parochial gr-ort. din opidul Hațeg și-a propus prin comitetul seu a procura un lopot mare în locul celui crepat; totodată în propriul îndemn și din iubire către sfânta biserică, dnii B. Popoviciu cu soția sa Susana și Ioan Baci cu soția sa Șarlota u promis a procura din ai d-lor bani, un clopot în locul celor două mai mici, ca astfel comandându-le deodată toate trei din unul și același loc să armonizeze mai bine. Comanda s'a făcut. Comitetul a cumpărat un clopot mare, frumos, cu prețul de 671 fl. 88 cr. Dl Bucur Popoviciu cu soția sa Susana a procurat în urma promisiunii unul cu 410 fl. și dl Ioan Baci cu soția sa Șarlota născută Theodosiu un altul cu 221 fl. 94 cr., afară de aceasta, comuna parochială a suportat și ea peșele cu facerea scaunului și așezarea clopotelor în turnul bisericii cu circa 200 fl. — Clopotele s'au sfințit Duminică în 28 Maiu r. 1895 prin administratorul protopresbiterial al Avram Stanca, asistat de preoții Dionisie Ungur și Ioan Medrea cu solemnitatea și pompa cuvenită. — Comitetul parochial împlinește o sfântă datorință, exprimându-și pe această cale, sincera sa mulțumită pentru narinimoasele fapte și generoasele jertfe, aduse de către vrednicile familii: B. Popoviciu cu soția sa Susana și I. Baci cu soția sa Șarlota, făcute în semn de iubire, stimă și venerațiune pentru biserică noastră, împodobindu-ne turnul bisericii cu două clopote nou. Totodată venim a exprima mulțumită tuturor cari au contribuit cu dinarul lor la acoperirea apeselor cu procurarea clopotului și facerea grilagiului la biserică.

Petrecheri. Ni-se scrie din Alba-Iulia: Corul mixt terănesc din Orăștie, sub conducerea dirigintului seu, dl Ioan Branga, învățător, invitat de inteligența română din Alba-Iulia, va da în 4 August st. n. a. c. în Alba-Iulia un concert, după care va urma dans. Programul concertului este variat și interesant. Programul și invitațiile se vor distribui în câteva zile. Credem, că inteligența română din Alba-Iulia și giur va sprigini concertul prin participare numeroasă.

— Primim următoarea: Invitare la petrecerea de vară ce o va arangia inteligența română din M.-Ludoș și giur la 4 Aug. st. n. a. c. în pavilionul din grădina „Császár”. Venitul curat e destinat spre înfrumusețarea bisericii gr.-cat. nou edificată din loc Nicolau Solomon, președinte; Emil C. Sandrescu, președinte; George Simu, secretar; Ioan Beeriu, cassar; Demetriu Ianchi, controlor. Prețul pe intrare: pentru persoane 1 fl. v. a., pentru familie 2 fl. v. a. Începutul la 7 ore ear'. Suprasolvi și oferte marfime sunt primite cu mulțumită a se face în ziua sâmbătă, 14 Iulie, în orașul Sibiu, în fața casei nr. 15, în prezent arhiepiscop.

concrezută unui hotelier. Cei-ce doresc cuar-tire, să se însinue dlui președinte până în 1 August.

(NB. Stimabilele domnișoare de pe vâile Aries, Murăș, Ampoiu și Tirnave, care au primit propunerea mea de a conveni odată la un loc, sunt rugate să folosească pentru acest scop privilegiul acestei petreceri.

— Primim spre publicare invitarea la petrecerea de vară, ce se va arangia în 10 August n. 1895 în sala „Hotelului Central” din loc, cu ocaziunea adunării despărțemintului al XXIII-lea al „Asociațiunii Transilvane” Turda, 18 Iulie n. 1895. Prețul intrării de persoană 1 fl., de familie la 3 membri 2 fl., peste 3 membri 3 fl. Începutul la 8 ore seara. Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziariistică. NB. În cas de timp favorabil a doua zi excursiune la „Cheia-Turzii”.

Petrecerea din Avrigh. Cu ocaziunea producțiunii teatrale împreună cu joc, arangiată în Avrigh de tinerimea studioasă din giurul Sibiului, a încurs suma de 99 fl. și 98 cr., din care s'au spesat 81 fl. și 96 cr., rămânând astfel un venit curat de 18 fl. 2 cr., cari s'au administrat cassarului societății. Mai mulți domni și doamne au binevoit a suprasolvi cu această ocaziune, pentru care li-se aduce mulțumită și pe această cale. Mulțumită și recunoștință se exprimă dlilor „frații Borger” din Sibiu, cari au binevoit a pune gratuit la dispozițiune sala pentru producțiune și joc.

Hymen. Dl Ieronim Buzea și d-soara Mărioara Tattu, își anunță cununia lor, care se va celebra Duminică în 28 Iulie n. c., la 3 1/2 ore p. m. în biserica gr-ort. din Sadu. Felicitările noastre!

Rugare. Primim următoarele: Domni cari au primit liste de a aduna bani în scopul zidirii bisericii din Cîsnădie, protopresbiteratul Sibiului, sunt cu respect recercați a trimite ce vor fi adunat și aume cel mult până la capătul lunei lui August a. c. la adresa subsemnatului oficiu, Sadu, în 19 Iulie v. 1895. Oficiul parochial gr-ort. al Sadului cu filia Cîsnădie.

Frumoase daruri. Din Frata-de-Câmpie i-se scrie „Foii Poporului”, că judele comunal, dl Solomon Pop a făcut pentru biserică de acolo, mai multe faceri de bine în repețe rinduri, și tot face și acum. Acum a dăruit pentru biserică un jugăr de pământ sémănat cu cucuruz, ca roada de pe el să fie la timpul seu luată și întrebuințată, așa ca să crească și să se facă din ea o sumă de bani, ajutor al bisericii. D-sa a sémănat pământul, ear' oamenii Ioan Ploscariu, Dănilă Ploscariu, Dumitru Moldovan, Ioan Rus, Vasile Soporan, Vasile Pop, Petre Onca, David Moga și Iacob Bana au săpat-holida și o vor cutega și roada o vorda în seamă economului Ioan Ploscariu, ca să îngrijească de ea și de creșterea ei. Tot judele Pop a dăruit un colț de pământ, pe care să locuească învățătorul și să se mai lărgească biserică, cerend frește și dela ceilalți oameni din sac, și primind ajutor, și lucrul s'a început. — Evlavioase daruri au mai făcut tot acolo și următorii buni creștini: Iacob Pasca a dăruit un prapor roșu, în preț de 10 fl., Raveca Rus a lui Bădălu un prapor negru în preț de 8 fl., apoi Teodor Mornia și Petre Cuntina un liturgic în preț de 5 fl., și toți spre acel scop: să se pomească numele martirilor! Și preutul ti și pomeneste la toată slujba. — Din Dobra se scrie că d-na Maria Tig născută Bele, a dăruit pe seama sfintei biserice din Dobra un prea frumos rind de haine bisericesti în preț de 50 fl. Primescă marimmoasa dăruitoare și pe această cale mulțumitele noastre. Dobra, la 20 Iunie 1895. Comitetul parochial. — Din Certeșul-de-sus se scrie: Bunul și danielul creștin Angel Moiaș din Trestia (cottul Hunedoarei) a binevoit a dăruit 20 fl. v. a. ca ajutor la sfârșirea noului edificiu al bisericii noastre gr-ort. din Certeșul-de-sus, pentru care frumoasă faptă a sa porcesă din inima-i nobilă de bun creștin, subscrisul, în numele comunei noastre bisericesti, vin a-i aduce pe această cale mulțumitele noastre din inimă. Petru Gabor, paroch gr-ort.

Convocare. Primim spre publicare: On. membri ai despărțemintului VIII. (Deva) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, precum și inteligența și poporul român de pe teritoriu acestui despărțemint, se invită la adunarea generală a despărțemintului, ce se va fi în Deva la 3 August a. c. st. n. în localitățile „Societății de lectură române” la 3 ore d. a. Ordinea de zi: 1. Raportul președintelui; 2. raportul cassarului; 3. alegerea alor 2 delegați la adunarea generală din Blaj; 4. înscrieri de membri noi și încasare de taxe; 5. eventuale propuneri. Deva, la 21 Iulie 1895. Ioan Simionăș, director; Dr. Alex. L. Hosszu, actuar.

Din archidieceasa Bucovinei. Șematismul bucovinean pe anul 1895, edat de Prea Venerabilul Consistor, ne comunică, că parochul dela enoria Gemene, din decanatul Homorului, părintele Emil Popoviciu e repus în stare de deficient. Parochia Gemene a devenit prin urmare vacantă. Cum vine, că venerabilii părinți ai areopagului din Cernăuți, îndeosebi părintele archimandrit Miron, ca referent, a uitat a scrie până acum concursul și asupra acestei parochii! Scăpat-a Sfânta Sa aceasta din vedere poate prin învâlmășeala ocupării scaunului archiereșc?! Sau contribuit-a la aceasta influența stimabile doamne administratoare din Cernăuți? Căci ai și i-las ca și această doamnă să fie odată această de conștiință durată în care a fost și este ca și în prezent arhiepiscop.

— Sedisvacanța continuă încă în metropolia bucovineană, lucru foarte detestabil, considerând incapacitatea evidentă și slăbiciunea proverbială a administratorului diecesei, arch. Arcadiu Ciupercoviciu. Atât în consistor, cât și în întreaga diecesă es la iveală curente, ce prepară bisericii dreptcredincioase din Bucovina detrimente grave. Archimandritul A Ciupercoviciu nu este bărbatul al cărui braț tare și condus de o inteligență, să zicem, onorabilă, ar pute să deie mișcărilor produse în Bucovina o direcție sănătoasă. El stă acum deplin sub influența a doi factori egali de periculoși: a trifoliului consistorial de trist renume Calinescu-Reus-Bejan și a partidei galitiano-polone și cade, pentru a încorona demn răstimpul istoric al administrării sale, din o bazacanie în alta. Ziua sf. Ioan, patronului Bucovinei a petrecut-o înalt Preacuvioșia Sa păr. Arcadie, înscenând la Suceava o scenă punibilă. Vom reveni.

Surpare de teren. Din Bruex se anunță, că în 20 Iulie n. în urma deplasării unor terenuri mișcătoare s'au dărimat 10 case, care au ars în parte. Alte câteva case sunt amenințate. Drumul de fer Bruex-Kometau este întrerupt. Ministrul agriculturii a trimis la Bruex un funcționar înalt pentru a lua măsurile necesare. Guvernatorul Boemiei a părăsit în timpul dimineții Teplitz pentru a merge la Bruex. Terenul s'a cufundat timp de mai multe ore, ear' incendiul s'a stins abia numai a doua zi. Pagubele se urcă la 2,000.000 fl.; 2400 persoane sunt fără domiciliu; ele locuiesc în stabilimentele publice S'a instituit un comitet de ajutoare, care strînge subscripțiuni. Pompieri din Bruex și ai orașelor vecine lucrează într'una. Peste 50.000 de curioși au sosit. În total s'au dărimat 18 case și 22 sunt foarte ră

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.